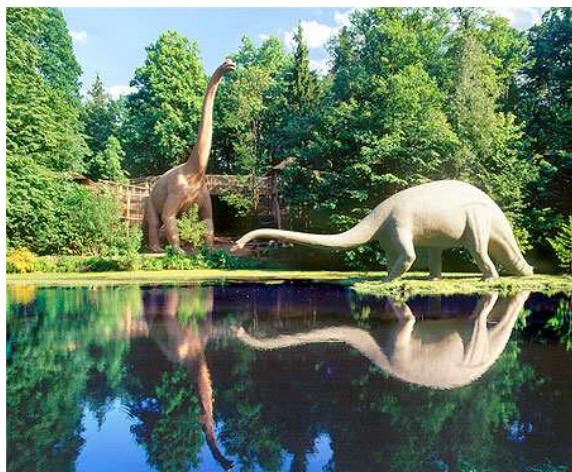

Od dinosaurů k hořčici

Nezapomenutelné zážitky přinesl němčinářům a žákům cestovního ruchu třídy 7. C výlet do Německa.

Razítko na cestovním pasu některých účastníků zájezdu ještě pořádně neoschlo a my už vystupovali z autobusu na parkovišti v Kleinwelce. Hodiny ukazovaly půl desáté, sluníčko hřálo a očekávání bylo veliké. První naše cesta vedla do dinosaurího parku. Umíte si představit, jak vypadal náš svět před osmdesáti až sto miliony let? My díky vzrušující cestě přes park ano. V té době vládli světu dinosauři a právě tyto dávno zaniklé obry jsme mohli v životní velikosti, a jak se říká přímo z očí do očí, obdivovat. Dokonalé zasazení do divoké přírodní scenérie vyvolávalo dojem

autentičnosti. A k tomu všemu kolem čekala spousta zábavy, ať už na průlezkách, skluzavkách, lanových dráhách, interaktivních stanicích, „archeologických nalezištích“, vesmírných talířích a dalších atrakcích. Došlo i na zúročení našich jazykových dovedností. Zakoupené suvenýry a pusy od zmrzliny či nanuků potvrzovaly, že jsme se i tohoto úkolu zhostili s přehledem.

A pak hurá do bludiště! S přibližně 6000 m² je to největší bludiště v Německu a nám po vstupu do něj zmrzl úsměv na rtech. Cíl v jeho středu na dřevěném mostíku snad ani nejde najít. Pomocnou ruku, spíše slovní navigaci, nám naštěstí poskytl pan řidič, který našel cestu ven nejrychleji. Jako odměnu jsme získali razítko a krásný výhled z mostu na ty, kteří ještě labirintem bloudili jako my před chvílí.

Ti odvážní měli ještě možnost projet se nad labirintem v lanovce a vše zkouknout z výšky. Dlouhatánskou skluzavkou, ve které nabrali raketovou rychlost i ti nejhubenější z nás, jsme doslova vystřelili z bludiště ven.

Však bylo na čase, čekal nás ještě zlatý hřeb dne – starobylé a architektonicky čisté městečko Bautzen neboli Budyšín. Nadchla nás kompletní rekonstrukce starého města s mnoha věžemi a historickými památkami, obdivovali jsme gotický kostel pro katolíky i protestanty, procházeli jsme se po pěší zóně a nasávali atmosféru dvojjazyčného města, jehož obyvatelé roztomile reagovali na naši češtinu.

Ale to už byl nejvyšší čas nakoupit poslední dárky, a jsme-li v Bautzenu, nelze nekoupit hořčici, jejíž výroba zde má dlouholetou tradici a sortiment je nepřeberný. Odjíždíme domů a děkujeme paní učitelce Lence Plecháčové, která pro nás tento pěkný výlet připravila.

D. Luňáková a cestovatelé ze 7. C